

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Leedu) 21. detsembril 2015 –
Agnieška Anisimovienė jt**

(Kohtuasi C-688/15)

(2016/C 106/20)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitajad: Agnieška Anisimovienė jt

Teised menetlusosalised: AB bankas „Snoras“ (likvideerimisel), VĮ „Indėlių ir investicijų draudimas“; AB „Šiaulių bankas“, kes on AB bankas „FINASTA“ õigusjärglane

Eelotsuse küsimused

1. Kas hoiuste tagamise direktiivi⁽¹⁾ tuleb tõlgendada nii, et vahendeid, mis on debiteeritud isikute nõusolekul või nende enda poolt üle kantud ühe krediitdiasutuse nimel teises krediitdiasutuses avatud kontole, võib nimetatud direktiivi kohaselt käsitada hoiustena?
2. Kas hoiuste tagamise direktiivi artikli 7 lõiget 1 ja artikli 8 lõiget 3 tuleb koostoimes tõlgendada nii, et hoiused tuleb artikli 7 lõikes 1 määratletud ulatuses välja maksta igale isikule, kes on oma nõude tõendatult esitanud enne kuupäeva, mil tehakse hoiuste tagamise direktiivi artikli 1 punkti 3 alapunktides i ja ii osutatud otsus?
3. Kas hoiuste tagamise direktiivi tähenduses on mõiste „*tavaline pangandustegevus*“ oluline hoiuse kui pangandustegevusest tuleneva kreditsaldo mõiste tõlgendamisel? Kas seda mõistet tuleb arvesse võtta ka hoiuse mõiste tõlgendamisel, mida kasutatakse hoiuste tagamise direktiivi rakendamiseks vastu võetud siseriiklikes õigusnormides?
4. Kui vastus kolmandale küsimusele on jaatav, siis kuidas tuleb tõlgendada hoiuste tagamise direktiivi artikli 1 lõikes 1 kasutatud tavalise pangandustegevuse mõistet:
 - a) millist pangandustegevust tuleb käsitada tavalisena või mis kriteeriumid määravad ära, kas konkreetne pangandustegevus on tavaline?
 - b) kas tavalise pangandustegevuse mõistet tuleb analüüsida lähtuvalt toimuva pangandustegevuse eesmärgist või pooltest, kelle vahel see tegevus toimub?
 - c) kas hoiuste tagamise direktiivis kasutatav hoiuse kui tavalisest pangandustegevusest tuleneva kreditsaldo mõistet tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab ainult juhtumeid, kus tavaliseks saab pidada ainult kogu sellist tegevust, mille tulemuseks on sellise saldo tekkimine?
5. Kui vahendid hoiuste tagamise direktiivis määratletud hoiuse mõiste alla ei kuulu, kuid liikmesriik on hoiuste tagamise direktiivi ja investeringute tagamise direktiivi⁽²⁾ oma siseriiklikus õiguses rakendanud nii, et hoiustena on käsitatavad ka vahendid, mille suhtes hoiustajal on nõudeõigus tulenevalt krediitdiasutuse kohustusest osutada investeerimisteenu-seid, siis kas hoiuste kaitse on kohaldatav alles pärast seda, kui konkreetsel juhul on kindlaks määratud, et krediitdiasutus tegutses investeerimisühinguna ja vahendid kanti talle üle investeerimistegevusega tegelemiseks investeringute tagamise direktiivi ja finantsinstrumentide turgude direktiivi⁽³⁾ tähenduses?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 1994. aasta direktiiv nr 94/19/EÜ hoiuste tagamise skeemide kohta (EÜT L 135, lk 5; ELT eriväljaanne 06/02, lk 252).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. märtsi 1997. aasta direktiiv 97/9/EÜ investeringute tagamise skeemide kohta (EÜT 1997 L 84, lk 22; ELT eriväljaanne 06/02, lk 311).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/39/EÜ finantsinstrumentide turgude kohta, millega muudetakse nõukogu direktiive 85/611/EMÜ ja 93/6/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/12/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 93/22/EMÜ (ELT 2004 L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 06/07, lk 263).